AZ OBSZERVATÓRIUM MEGNYITÁSÁNAK SAJTÓVISSZHANGJA

BESZÉLGETÉS A BAJAI OBSZERVATÓRIUMBAN

A Magyar Tudományos Akadémia Csillagvizsgáló Intézet Bajai Obszervatóriuma — olvasható egy kőkeritésre elhelyezett táblán Baján, a Tóth Kálmán utca 19. szám alatt. Ez a hivatalos neve annak a régi csillagvizsgálónak, amely alapját szolgáltatta egy nemzetközi tekintélyű kutatóközpont létrejöttének. Hósz évvel ezelőtt még csak egyetlen szakember dolgozott a városi csillagdában. Az MTA 1966-ban vette át az intézményt, az erőteljes fejlődés innen kezdődik. Ma már innen koordinálják az úgynevezett Interobs-programot: a szocialista országok felsőlégkör-kutatóinak közös munkálatait, vagy az Atmoszféra-programot, amely a műholdak fotografikus észlelési eljárásait egyesíti az Interkozmosz együttműködés jegyében.

Mi a haszna az égi mechanikának?

A Budapesti Csillagvizsgáló valóságban azonban nem ez történik. A műhold, hacsak egyszer-kétszer másodpercet is — de kétszáz Ennek az az oka, hogy több száz kilométeres magasságban is van légkör. Ha rendkívül ritka is, de van, és a gázmolekulák ott ugyanúgy lassítják a menetsebességet, mint teszik ezt idelenn a Földön. Ily módon tehát a messzebbre eljutatott „vilecskedésből" következtetni lehet a felsőlégkör tulajdonságaira.

— Milyen távolságban vizsgálható így a Föld légköre?

— A magasságok az a távolság, ahol egy műhold tartósan keringeni képes. Jelenlegi adataink a 100—2000 kilométeres övezetből származnak.

— Az obszervatórium tehát nem a műholdak jelzéseit fogja, és nem az azokon elhelyezett műszerek segítségével végez vizsgálatokat . . .

— Nem bizony. Mi kizárólag a „repülő tárgyat" figyeljük meg, és haladásának „szabálytalanságai" következtében ki különféle dolgokat. Egy égitest pályáját hat ugyanis az égitest pályaelem határozza meg. Ezek közül a legfontosabb a légkör sűrűsége, de körülmények még a gravitáció és más fizikai jelenségek is . . . Az észlelésekből tehát Földünk a légkör környezetének sajátosságaira kaphatunk adatokat.

A milliméter és a másodperc ezredrésze

A mesterséges égitesteket a bajai obszervatóriumban vizuális eljárással figyelik meg: távcső és fényképező lemez segítségével.

— A műholdak, gondoljuk meg, nem valami nagy fényességű égitestek. Saját fényük alig van, maguk sem valami nagyok, a így észlelésük bonyolult dolog. Ezért — magyarázza Dr. Ill Márton. — Egyszerű fényképezési eljárások segítségével nem is megközelíthetők, hiszen az a csöppnyi fényuagyság, amit a távcső összegyűjt, nem ad a fotoreakciók megindításához. Ezért, az expozíciós idő megnyújtása céljából a fényképezőlemezt „együtt mozgatjuk" a műholddal, követjük azért, hogy annak fénye tovább időzzön a fényképezőlemez egy-egy pontján. Az elmozdítás mértékét a környékben látható álló csillagok „elvándorlása" lelzi az előhívott képen. A fényképezés közben természetesen rögzítjük az időadatokat is — ezredmásodpercnyi pontossággal.

— Ezeket az észleléseket azután nyilván fel is kell dolgozni . . .

— Ugy van, mégpedig nem is kis munkával. Egy ilyen előhívott fényképen úgynevezett kimérésre, azaz értékelése hat-nyolc órát igényel. Egy mikromillimeter-pontossági kimérőszintai hárommilló forintba került a hozzátartozó mikroszkoppal egyetemben. A méréshez ugyancsak alapvetően szükséges kvarcmegoldással kiván — magyarázza